Lista 3

Część I i II

Zadanie 1

Napisz funkcję, która zwraca p-wartość w omówionym na wykładzie warunkowym teście symetrii w przypadku tabeli 2×2 .

```
p <- function(n12, n21){
  part <- 0
  if(n12<(n12+n21)/2){
    for(i in 0:n12){
     part <- part + choose(n12+n21,i)*(1/2)^i*(1/2)^(n12+n21-i)
     }
     part <- 2*part
}

if(n12>(n12+n21)/2){
  for(i in 0:n12+n21){
  part <- part + choose(n12+n21,i)*(1/2)^i*(1/2)^(n12+n21-i)
     }
  part <- 2*part
}

if(n12==(n12+n21)/2){
  part <- 1
}

return(part)
}</pre>
```

Zadanie 2

Zadanie 2.1

```
tabela <- matrix(c(1, 2, 5, 4), nrow = 2,
dimnames = list("Lek A" = c("Negatywna", "Pozytywna"),
"Lek B" = c("Negatywna", "Pozytywna")))
print(tabela)</pre>
```

Lek B

Lek ANegatywnaPozytywnaNegatywna15Pozytywna24

```
#test McNemara
mcnemar.test(tabela, correct = TRUE)
```

McNemar's Chi-squared test with continuity correction

```
data: tabela
McNemar's chi-squared = 0.57143, df = 1, p-value = 0.4497
```

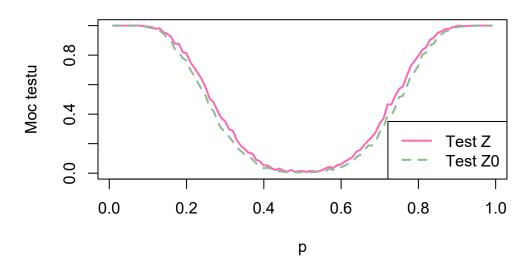
Zadanie 2.2

- [1] 0.453125
- [1] 0.453125

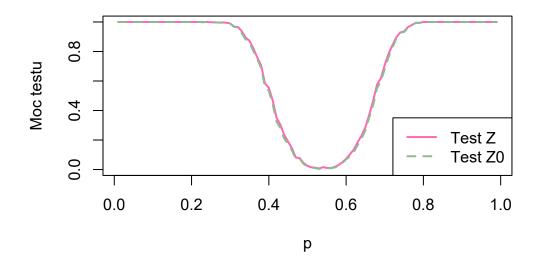
Zadanie 3

Przeprowadź symulacje w celu porównania mocy testu Z i testu Z_0 przedstawionych na wykładzie. Rozważ różne długości prób.

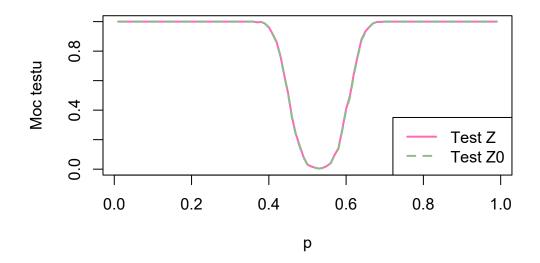
Wykres mocy testów Z i Z0 dla n=30

Wykres mocy testów Z i Z0 dla n=100

Wykres mocy testów Z i Z0 dla n=300

Widzimy, że dla mniejszych n test Z ma większą moc od testu Z_0 . Dla większych n moce testów zbiliżają sie do siebie oraz rosną, szczególnie wokół p=0.5.

Zadanie 4

McNemar's Chi-squared test with continuity correction

data: tabela

McNemar's chi-squared = 4.3214, df = 1, p-value = 0.03764

Część III

Zadanie 6

W pewnym badaniu porównywano skuteczność dwóch metod leczenia: Leczenie A to nowa procedura, a Leczenie B to stara procedura. Przeanalizuj dane przedstawione w Tabeli 3 (wyniki dla całej grupy pacjentów) oraz w Tabelach 4 i 5 (wyniki w podgrupach ze względu na dodatkową zmienną) i odpowiedz na pytanie, czy dla danych występuje paradoks Simpsona.

Table 1: Tabela 3: Dane dla całej grupy

Metoda	Poprawa	Brak poprawy
Leczenie A	117	104
Leczenie B	177	44

Table 2: Tabela 4: Dane dla pacjentów z chorobami współistniejącymi.

Metoda	Poprawa	Brak poprawy
Leczenie A	17	101
Leczenie B	2	36

Table 3: Tabela 5: Dane dla pacjentów bez chorób współistniejących.

Metoda	Poprawa	Brak poprawy
Leczenie A	100	3
Leczenie B	175	8

```
wszyscy z chorobamu bez chorób
A 0.5294118 0.14406780 0.9708738
B 0.8009050 0.05263158 0.9562842
```

Chociaż leczenie B "wygrywa" patrząc na całą grupę badanych, po podziale na grupy ze względu na obecność chorób współistniejących możemy zauważyć, że to leczenie A ma większy odsstek wyzdrowień.

```
wszyscy z chorobamu bez chorób
2.740007e-09 2.248419e-01 7.675118e-01
```

W przeprowadzonym teście niezależności χ^2 dla całej grupy p-value jest bardzo małe, więc odrzucamy hipotezę H_0 o niezależności. Jednak tem sam test wykonany osobno dla badanych grup - z chorobami współistniejącymi oraz bez chorób - w obu przypadkach daje p-value większą od poziomu istotności, a więc nie mamy podstaw do odrzucania hipotezy zerowej o niezależności zmiennych, to znaczy wyniku leczenia (poprawy) od przyjętego leczenia. To znaczy, że pozorny związek dla całej badanej grupy nie przekłada się na zalezność w podgrupach - a więc jest to klasyczny przypadek paradoksu Simpsona.

Zadanie 7

Dla danych z listy 1, przyjmując za zmienną 1 zmienną CZY_KIER, za zmienną 2 – zmienną PYT_2 i za zmienną 3 – zmienną STAŻ, podaj interpretacje następujących modeli log-liniowych: [1 3], [13], [1 2 3], [12 13] oraz [1 23].

- [1 3] zmienne CZY_KIER oraz STAŻ są niezależne,
- [13] zmienne CZY KIER oraz STAŻ nie są niezależne,
- [1 2 3] zmienne CZY KIER, PYT 2 oraz STAŻ są niezależne,
- [12 3] zmienne CZY_KIER i PYT_2 nie są niezależne, a zmienna STAŻ jest niezależna od nich obu,
- [12 13] zmienne CZY_KIER i PYT_2 nie są niezależne, CZY_KIER i STAŻ nie są niezalezne, a PYT_2 i STAŻ są warunkowo niezależne,
- [1 23] zmienna CZY_KIER jest niezależna od pozostałych dwóch, PYT_2 i STAŻ, które nie są od siebie niezależne.

Część IV i V

Zadanie 8

Przyjmując model log-liniowy [123] dla zmiennych opisanych w zadaniu 7 oszacuj prawdopobiebieństwa:

- że osoba pracujżca na stanowisku kierowniczym jest zdecydowanie zadowolona ze szkoleń;
- że osoba o stażu pracy krótszym niż rok pracuje na stanowisku kierowniczym;
- że osoba o stażu pracy powyżej trzech lat nie pracuje na stanowisku kierowniczym.

Jakie byłyby oszacowania powyższych prawdopodobieństw przy założeniu modelu [12 23]?

A tibble: 4 x 5

	PYT_2	freq_sum	fitted_sum	p_dane	p_model
	<fct></fct>	<int></int>	<dbl></dbl>	<dbl></dbl>	<dbl></dbl>
1	-2	10	10.0	0.370	0.370
2	-1	2	2.00	0.0741	0.0741
3	1	2	2.00	0.0741	0.0741
4	2	13	13.0	0.481	0.481

```
# A tibble: 1 x 5
  STAŻ freq_sum fitted_sum p_dane p_model
  <fct>
           <int>
                       <dbl> <dbl>
                                      <dbl>
1 1
              41
                        41.0
                                  1
                                           1
# A tibble: 1 x 5
  STAŻ freq_sum fitted_sum p_dane p_model
                       <dbl> <dbl> <dbl>
           <int>
1 3
                        19.0
              19
                                  1
model_1223 <- glm(Freq ~ CZY_KIER * PYT_2 + PYT_2 * STAZ, family = poisson, data = tab1)</pre>
Warning: glm.fit: dopasowane stosunki numerycznie okazały się być 0
tab1$fitted <- fitted(model 1223)</pre>
a <- subset(tab1, CZY_KIER == "Tak")</pre>
b \leftarrow subset(tab1, STAZ == 1)
c <- subset(tab1, STA\dot{Z} == 3)
library(dplyr)
wynik_a <- a %>%
  group_by(PYT_2) %>%
  summarise(freq_sum = sum(Freq),
            fitted_sum = sum(fitted)) %>%
  mutate(p_dane = freq_sum / sum(freq_sum),
         p_model = fitted_sum / sum(fitted_sum))
wynik_b <- b %>%
  group_by(STAŻ) %>%
  summarise(freq_sum = sum(Freq),
            fitted_sum = sum(fitted)) %>%
  mutate(p_dane = freq_sum / sum(freq_sum),
         p_model = fitted_sum / sum(fitted_sum))
wynik_c <- c %>%
  group_by(STAŻ) %>%
  summarise(freq_sum = sum(Freq),
            fitted_sum = sum(fitted)) %>%
  mutate(p_dane = freq_sum / sum(freq_sum),
         p_model = fitted_sum / sum(fitted_sum))
wynik_a
```

A tibble: 4 x 5

```
PYT_2 freq_sum fitted_sum p_dane p_model
 <fct>
         <int>
                <dbl> <dbl>
                                 <dbl>
                   10.0 0.370
1 -2
            10
                                0.370
2 -1
            2
                    2.00 0.0741 0.0741
3 1
            2
                   2.00 0.0741 0.0741
4 2
            13
                   13.0 0.481
                                0.481
```

wynik_b

wynik_c